

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1956

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 216

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3555.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ μετατροπῆς ποινῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 12 καὶ 18 Σεπτεμβρίου 1956 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Δ. 2493/1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Τὸ Δικαστήριον, ἐπιβάλλον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, ὀφείλει ἂν δὲν ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς κατὰ τὰ ἀρθρα 99 ἐπ., νὰ ἀποφαίνεται συγχρόνως καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, περὶ μετατροπῆς ἢ μὴ αὐτῆς εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ χαρακτηροῦς τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ ὅτι τὸ πρόστιμον ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀρκοῦσιν ἢ μὴ ὅπως ἀποτρέψωσι τοῦτον ἀπὸ τῆς τελείσεως ἄλλων ἀξιοποίνων πράξεων, αἰτιολογούν ἐιδικῶς τὴν κρίσιν τοῦ ταύτης.

Ἄρθρον 2.

1. Στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ μετατραπείσα εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον διατηρεῖ τὸν χαρακτηρὰ αὐτῆς ὡς ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ μετὰ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταβολὴν τοῦ καθορισθέντος ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ πρόστιμου, ἀποκλεισμένης, ὅμως, τῆς συγχωρεύσεως μετατραπείσης καὶ εἰς χρέμα ἀποτιμειμένης ποινῆς εἰς τοιαύτην στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, μὴ ὑποκειμένην εἰς μετατροπὴν ἢ μὴ μετατραπείσαν.

2. Εἰς τὸ ἀρθρον 489 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

«3. Μετατραπείσης τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς εἰς χρηματικὴν, τὸ ἐκκλήτων (υἱμίζεται α) ἐκ τῆς μετατραπείσης ποινῆς φυλακίσεως ἢ κρατήσεως ἢ β) ἐκ τῆς ἀντικαταστήσεως ταύτης χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ ποσὸν ταύτης καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητὴν κατὰ τὴν παρ. 1 ἐλφ. α', β' καὶ γ' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

3. Τὸ ἀρθρον 88 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ὅστις ἐνεκα κακούργηματος ἢ ἐκ δόλου πηγάζοντος πλημμελήματος καταδικάσθῃ εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνωτέραν τῶν τριῶν (3) μηνῶν καὶ ἐντὸς πέντε (5) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποτίσεως ταύτης ἐκτελεῖ νέον κακούργημα ἢ ἐκ δόλου πλημμέλημα, ὅπερ ἐπισύρει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, εὐρίσκεται ἐν ὑποτροπῇ».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ Μέλη, τὸν Εἰσηγητὴν καὶ Γραμματέα τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ Ν. 2229/1952 Συμβουλίου, ὡς καὶ τὸν Γραμματέα τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 τοῦ Ν. 2229/1952 Ἐπιτροπῆς καταβάλλονται ἔξοδα κινήσεως καθοριζόμενα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Νόμου ΓλΝ τοῦ ἔτους 1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ἀστικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ὁ ὁδηγὸς κατὰ πᾶν δυστύχημα ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδήγησίν του αὐτοκινήτου ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων, εὐρισκομένων ἐκτὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ὀφείλει νὰ μείνῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, παρέχων πᾶσαν ἀναγκασίαν βοήθειαν πρὸς τοὺς παθόντας καὶ πληροφoρίας εἰς τὰς ἀρχάς. Ἄλλως φεύγων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐν ὑποτροπῇ, ἀνεξαρτήτως τῆς βαρυτέρας ποινικῆς εὐθύνης, ἀφαιρεῖται ἢ ἄδεια ὁδηγοῦ τοῦ καταδικασθέντος, στερεῖται δὲ οὗτος καὶ τοῦ δικαιώματος νὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ ὁδηγὸς δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἀρθρῶν 25 καὶ 32 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἐὰν παραλείπῃ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ ἀτύχημα εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς».

2. Ἡ παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 43 τοῦ Νόμου 4841 τοῦ ἔτους 1930 περὶ αὐτοκινήτων, τῆς κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ἰσοχρεώσεων ὁδηγῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Ὅστις δημοσίως ἀφαιρεῖ, ἢ βλάπτει, ἢ περιυβρίζει καὶ πρὸς ἐκθέλωσιν μίσους ἢ περιφρονήσεως, ἢ χρησιμοποιοῖ εἰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ἢ πρὸς πορισμὸν ἀτομικοῦ οὐλέους ἐν γένει τὸ ἐμβλημα ἢ τὴν σημαίαν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἢ τὸ ἐμβλημα τοῦ Συμβουλίου Ἑνώσεως, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐν τῷ τῷ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3437/1955 Ν. Διατάγματος περὶ ἀμνηστεύσεως καὶ παραγραφῆς ἀδικημάτων κλπ. προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

«3. Παραγράφονται ὁμοίως τὰ ὑπὸ στρατιωτικῶν καὶ

ιδιωτών ως φυσικῶν αὐτουργῶν καὶ συμμετόχων διαμενόντων κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, τελεσθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1950 μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1953 καὶ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 224, 225, 228, 229 καὶ 239 Π. Κ. προβλεπόμενα ἀδικήματα καὶ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὰ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀμνηστευόμενα».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νόμου 3312)1955 «περὶ ὁργανώσεως ἀνοιχτῶν σωφρονιστικῶν καταστημάτων» προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ἔχον οὕτω:

«Δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσιν ἀπ' εὐθείας, ἄνευ προηγουμένης κρατήσεως εἰς ἀγροτικήν φυλακὴν, κατάδικοι ἀρίστης διαγωγῆς, ἐκτίοντες ποινὴν ἐλάσσονα τῆς πενταετίας, ἐφ' ὅσον ἐξέτισαν ἤδη τὸ πραγματικὸν 1)3 ταύτης, ἢ καὶ ἄνευ ἐκτίσεως μέρους τῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον κατεδικάσθησαν εἰς ποινὴν κατωτέραν τοῦ ἔτους, ἢ μετατραπείσιν εἰς χρηματικήν, δὲν ἀπέτισαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται πάντως αἱ προϋποθέσεις β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Α. Νόμου 2724)1940 «περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων» προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Εἰς ἀνηλίκους τῶν Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων εἰσαχθέντας εἰς αὐτὰ εἴτε διὰ δικαστικῆς εἴτε διὰ διοικητικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ χορηγηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου μετ' ἡτιολογημένην πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Καταστήματος καὶ ἐν ὄψει τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως, ἄδεια δοκιμασίας, διαρκείας μέχρις 6 μηνῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐπὶ 6 εἰσέτι μηνῶν. Δι' ὁμοίαν ἀποφάσεως, μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἡτιολογημένην ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ τοῦ Καταστήματος, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς ἀνηλίκους ἔχοντας λόγους υγείας, ἄδεια κατ' οἶκον νοσηλείας μέχρι 3 μηνῶν. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Καταστήματος, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου, δύναται νὰ παρέχῃ εἰς ἀνηλίκους ἀδείας ἀπουσίας ἐκ τοῦ Καταστήματος κατὰ τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς ἑορτάς, ἢ δι' ἐκτάκτους οἰκογενειακὰς ἀνάγκας, ἢ πρὸς προπαρασκευὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεώς των, ἀπὸ μᾶς ἕως 4 ἡμερῶν».

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 2793)1954 «περὶ ὁργανώσεως παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις ἀνηλίκων Ὑπηρεσίας Ἐπιμελητῶν Ἀνηλίκων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«6. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των δαπανῶν, ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις εἰς ἕκαστον τῶν Ἐπιμελητῶν καὶ μέχρις 20 τοιούτων καδ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἐξόδων κινήσεως κατ' ἀποκοπὴν καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ποσοῦ δρχμῶν 600 μηνιαίως. Τὰ ἐξόδα ταῦτα ἀναγνωρίζονται καὶ καταβάλλονται κατὰ μῆνα κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης».

2. Αἱ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Α. Νόμου 2724)1940 «περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων Ἀνηλίκων» συσταθεῖσαι ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου Πρωτοδικείου Ἐταιρεῖαι Προστασίας Ἀνηλίκων, δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ἐνωθῶσιν εἰς Ἐθνικὴν Ἐνωσιν, ἥς ἡ διοίκησις καὶ ἡ λειτουργία ὀρίζονται δι' ὁμοίας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Νόμου 1547 τῆς 3 Νοεμβρίου 1918 «περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Πειραιεῖ» καταργεῖται ἡ δὲ δαπάνη τῆς ἐν γένει στεγάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰσαγγελίας Πειραιῶς ἀναλαμβάνεται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

2. Διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν τῶν τευχῶν ἀνεγέρσεως τῆς Δικαστικῆς Φυλακῆς Ἀθηνῶν προσλαμβάνονται

παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης (Διευθύνει Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν) διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν εἰς ἀρχιτέκτων ἢ πολιτικὸς μηχανικός, διπλωματοῦχος ἀπὸ δεκαετίας τοῦλάχιστον τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ πολιτικὸς μηχανικός δεόν νὰ ἔχῃ ἀσχοληθῇ εὐδοκίμως εἰς οἰκοδομικὰς στατικὰς μελέτας.

Οὗτος διορίζεται ἐπὶ συμβάσει ἐξαμήνου διορκείας, ἡ δὲ μηνιαία ἀποζημίωσις αὐτοῦ καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Καταδικασθέντες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἀνωτέραν τῶν ἐξ μηνῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσιν τὸ ἔτος, μὴ ἀναστλῆναι κατὰ τὰ ἀρθρα 99 καὶ ἐπ. τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, δύναται νὰ αἰτήσωνται τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς των εἰς χρηματικὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς ἡ παράγραφος 1 αὐτοῦ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος.

Ἀρμόδιον δικαστήριον ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς μετατροπῆς ἢ μὴ εἶναι τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς κρατήσεως, δυνάμενον νὰ διατάξῃ καὶ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τοῦ καταδικασθέντος.

2. Προκειμένου περὶ καταδικασθέντων ὑπὸ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀρμοδιότης ἀνήκει εἰς τὸ Στρατοδικεῖον, Ναυτοδικεῖον ἢ Στρατοδικεῖον Ἀεροπορίας τοῦ τόπου τῆς κρατήσεως.

3. Κηρύσσονται παραγεγραμμένα τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθέντα δικαστικὰ ἀδικήματα ἐπὶ πρᾶξαι τῶν βᾶσει τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α. Ν. 875)1937 «περὶ βολῆς κλπ.» ἐκδοθεῖσων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων, αἱ δὲ τυχόν ἐκδοθεῖσαι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὰς συνεπείας, ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἰσχύν.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τροποποιήσις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων ἢ ἀποσπασμάτων καὶ πιστοποιητικῶν Ποινικοῦ Μητρώου εἰς ἃς περιφερείας ἔχουν καταστραφῇ τὰ ἀρχεῖα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Χ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ, Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1956

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ